

HAGER RITTA
TEXTILMŰVÉS

Alfától Omegáig

Az ókeresztényeknél a katakombákban látható az Alfa és az Omega freskó. Itt látható olyan is, ahol az Omega van elől, utána az Alfa. Tehát a kezdet és a vég, és fordítva a vég és a kezdet. Ezt éljük meg sokszor az életünkben. Ha valami véget ér, kezdődik egy Új! És, ha az az új kicsit is közelebb visz Istenhez, az a HIT. Az a hit egy transzcendens értékkel tölti ki azt a hiányt, ami véget ért. Így fejlődünk, és vezet minket az Isten. Mert szeret! - Végtelenül szeret, úgy, amilyenek vagyunk. Bűnösök és igazak, betegek és egészségesek, jók és rosszak, haszontalanok és hasznosak, gyarló emberek.

És most rátérek magamra! Én sem voltam mentes semmitől sem. Nekem is végig kellett élnem mindazt, ami rám volt szabva. Minden nehézséget, betegséget, mellőzést, üldözést, gúnyolódást, szegénységet, bőséget, szeretetet, gondoskodást, elfogadást és önátadást. Ezeket csak hittel és bizalommal Istenben tudtam elviselni. Ő adott erőt, és reményt, hogy a rossz véget ér. Mert hittem és bíztam.

És mostani koromban értettem meg, hogy a rosszat a Sátán teszi, hogy elvonjon Istentől. Hogy ne érezzem jól magamat, és forduljak el Istentől - mert milyen Isten az, aki mindezt megengedi, ezeket a szenvedéseket - és menjek inkább a hatalom, a pénz, a kaja, a buli, a hírnév, a világi mulandó dolgok felé.

Miután elutasítottam mindezeket és nem áhítoztam értük, átadtam magamat Istennek, és bűneimet, vágyaimat, stb. letettem Jézus lábához - de ez sem volt könnyű, mert sajnáltam Jézust, hogy eleget szenvedett, és még én is tetőzzem ezt - ez is a Sátán hangja volt, hogy elbizonytalanítson.

Hosszú imákon keresztül sikerült átadnom magamat, Szent Ignác felajánló imáján keresztül: Vedd Uram és fogadd el teljes szabadságom, emlékezetem, értelmem és egész akaratom. Mindenem amim van és amivel rendelkezem. Te adtad nekem mindezt. Neked, Uram visszaadom. Minden a Tied. Rendelkezzél velem, egész akaratod szerint. Add nekem szereteted és kegyelmed, mert ez elég nekem.

Ezt legalább százszor kellett elolvasni, mire megértettem, és ezután kaptam meg mindazt, amit átadtam, de ez már nem tapadt hozzám.

Nehéz elszakadni magunktól. Azt hisszük, hogy mi okosak vagyunk... Pedig egyedül semmik sem vagyunk. Az Ő kezét fogva utunk könnyebb lesz, erőt ad a jóban, és a rossz nem hat úgy ránk. Szent Ignác szerint közömböseké

kell válnunk, ami nem azt jelenti, hogy elfordulunk mindentől remetének, hanem mindent használunk, de csak addig, amíg jóra, hasznosra vezet.

Azért vagyunk teremtve, hogy Isten dicsőségére, a mások örömére, segítségére, tevékenykedjünk. Persze ezek szép szavak - nem mindig megy - de kell fogni Jézus kezét! Erősen fogd! Ne engedd el! Én is fogom. Ezért tudom ezeket mondani és tenni, amit teszek, csak ezért. Ha elengedtem a kezét utánam jött a Jó pásztor, és visszavitt. Így sokkal könnyebb volt. „A tenyerébe írt”. Az övé lettem és most már neki munkálkodom.

Én tulajdonképpen a 20. század gyermeke vagyok, ahol a háború és forradalom, az üldözés, bebörtönzés, kitelepítés, az önzés, elnyomás, gyűlölet, reménytelenség, de ugyanakkor a remény, a szeretet, a másokra figyelés is erőteljesen jelen volt. Alkotásaimnál ezen feszültségek között dolgoztam. Miután a Türt kategóriába tartoztam a három T közül (Támogatott, Türt, Tiltott), és a minisztériumnál a Klerikális Reakciós dobozba zártak, így elég nehéz volt a létem. De! - a szenvedések magukhoz is térítik az embert. Le kell mennünk a mélyünkre. Csendben, imában, szemlélődve találjuk meg a lényegét, a szeretet-fényt. Az isteni magot, amit belénk ültetett, lehelt a Teremtő. Tudod ezt! És ő bennünk él! És megint azt mondom: vezet!

A művészet istentisztelet - mondta Somogyi Győző, és én teljesen egyetértek vele. De nem csak a művészet, hanem hitem szerint bárki, bármely helyen munkálkodik is megkapta azt a talentumot, amit Isten neki adott, és ezt átímádkozva felfedezheti, és így tevékenységét istentiszteletté formálhatja.

A művészekről II. János Pál pápa ihletett műveket vár. És mi az ihletett alkotás? Ha hagyjuk magunkban működni a lelket. Ekkor lesz igaz, ekkor tükrözi Isten szeretetét. P. Henry Boulad SJ Minden kegyelem című könyvében ír le egy beszélgetést a fáraók korából. Az inas megkérdezi mesterét: Mi a mestermű? - A mester válaszol: A mestermű az emberi lélekben születik, a szívben alakul ki és a testben ölt formát, miközben az egész ember testestől, lelkestől részt vesz benne. Az ember úgy hordja magában és érleli, mint fa a gyümölcsét. Csak ezután, igen, csak ez után szabad ujjaink közé venni.

Az alkotás megvalósításához a külvilág és belső világom, a természet és emberi szívem, nyitottságom egybekelése kell. Az önmagára találás és a szemlélő önmagára találása a nagy titok. Egyszerre mélyen megragadni a világot és mélyen aláereszkedni saját lelkemben, egészen az alapokig, ahol egymásra találunk, ahol mindannyian egyek vagyunk. Ez az övezet lehet a gyújtópont, amiből az alkotás megszületik.

Evezz a mélyre – meditáció

Most csendesedjünk el. – Csukjuk be szemünket. – Próbálj a mélyed felé evezni. – Talán – eljön a pillanat, – hogy szemléljük – és megérezzük a bennünk lévő SZERETETFÉNYT.

Gondolj Jézusra! – Hadd tündököljön. – Áradjon. – Mossa át az egész valónkat, – épüljön be sejtjeinkbe. – Ehhez IGEN-t kell mondani. – Ki kell nyitni magadat. – Azt a zárat, amit eddig becsukva tartottál, – abban a hitben, – hogy ez így jó, – hogy csak a tied. – De Jézus többet akar. – Teret – Teljességet – Egész lényünket. – És így sugározzuk Őt. – És termünk jó gyümölcsöt. – Azt a gyümölcsöt, – amit Isten belénk olt.

Érzed már? – Hogy mész a középpontod felé? – Nyílnak a zárok? – Mész? – Mész? – Már világosodik a környék? – Érzed a SZERETETFÉNYT? – Érzed? – Engedd el magad. – Add oda magad. – Olvadj bele. – Ebbe a szeretetbe! – Ne félj! – Jézus átölel. – Sugárzik. – Mert szeret. – Úgy, ahogy vagy. – Így van benned – kívüled – előtted – mögötted – alattad – feletted. – Vezet – és fogja kezéd. – Ne engedd el! – Mert már a tied.

Így teremhetünk jó gyümölcsöt, – ami jó – szép – és igaz! – Amit továbbadhatunk másoknak. – És ezzel élve életünk könnyebbé válik. – A nehézségeket – fájdalmakat – mellőzéseket – bántásokat – betegségeket – könnyebben viseljük. – Nem hatnak úgy ránk!

Vidám lehetsz – és boldog. – Amit továbbadhatsz. – Rajta! – Csak ennyi az egész! – Gyakorold otthon is! – Áldjon meg az Isten!

Köszönöm!

Mátramindszenti Családnapi 2014.